

Titu MIHAIL

PROZATORUL AUTENTIC

După șase volume de proză – *Surîsul lacrimii*, 2006, *Bucurii spulberate*, 2008, *Vetre strămoșești. Ropcea un sat din Bucovina la 560-a aniversare* (coautor Dragoș Olaru), 2010, *Destine bucovinene*, Ed. 2010, *Amprente pe timp*, 2011) – Emanoil Rei se impune ca un prozator autentic în literatura regională.

Cartea *Tablouri memorabile*, Editura „George Tofan”, Suceava, 2012, redă aspecte semnificative din viața oamenilor, trăite în etape diferite ale unei existențe profunde și dilematice. Cunoscutul publicist și istoric literar Liviu Papuc, în Prefața la cartea de față, intitulată *Cîteva opinii*, stabilește nota definitorie a scrisului prozatorului, afirmînd: „Fără a avea o producție editorială extrem de bogată, Emanoil Rei ni se relevă și în acest volum a fi din stirpea celor înzestrați cu talentul necesar pentru a face să pătrundă din nou viață, evenimente, să retrăiască personaje, să aducă în contemporaneitate aburul inefabil al trecutului. Prin crochiurile sale Bucovina și-a cîștigat un cronicar-artist, care știe să-i instruiască dar și, în același timp, să-i delecteze pe cititorii de toate vîrstele și de toate profesiile, printr-o proză sensibilă de înaltă ținută”.

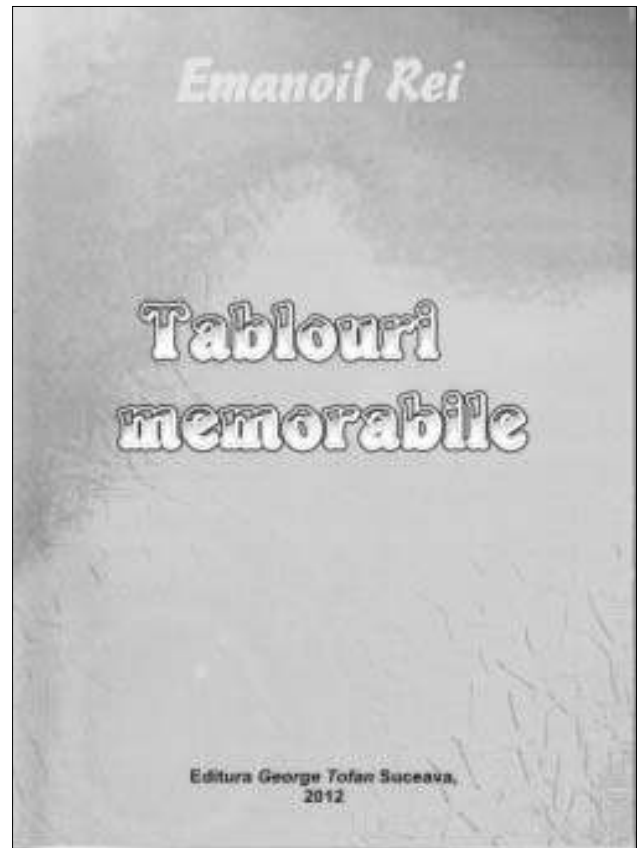
Analizînd *grosso-modo* schițele din prezentul volum și fără a repeta cele spuse de alți comentatori, putem afirma că proza lui Emanoil Rei prezintă probleme și teme de viață dintre două praguri: („două epoci”, spune Liviu Papuc), concretizate prin timpul ambivalent de trecut și prezent.

Huțulii, schița care deschide volumul, amintește de neamul mîndru al huțulilor, urmașii dacilor liberi, prin doi eroi reprezentativi, Trifănel și Mălina.

Dușmanii poporului are în centrul acțiunii chipul căpitanului criminal, polițist și securist, care bagă groaza în locuitorii satelor, de pe vremea cînd trebuiau plătite cotele către U.R.S.S., chipurile ca despăgubire de război, că am fost eliberați.

Portretul parlamentarului hidos, demagog și corupt din vremea noastră, apare în schița *Necazuri majore*, iar în *Culturnicii* se cultivă paradoxul insului fără nici o cultură, înainte de 1989.

Lumea haiducilor este ilustrată prin schița cu același nume prin două personaje vestite: Polonic zis Haiducu și Motrescu. Alături de lumea haiducilor, a

oamenilor viteji și curajoși, apar și cei din tagma cerșetorilor, a zdrențăroșilor care nu muncesc, dar fug la mormîntări după pomeni, însă Frosa și Zădel și-au găsit „nașul” la decesul unui om bogat.

În fine, *Amanții* și *Capcanele iubirii* prezintă iubiri eșuate, nerealiste, uneori și cu iz polițist, iar în *Destăinuiri* se dezvăluie racolarea și semnarea angajamentelor la securitate prin personajul Viorica Pascaru.

Respectînd proporțiile și diferențele de rigoare, *Făuritorii* prezintă o temă universal-valabilă, a jertfei și sacrificiului pentru făurirea unor opere durabile, eterne. Desigur ne reamintim de balada populară *Mănăstirea Argeșului* și de drama *Meșterul Manole* de Lucian Blaga.

Credem că bine l-a surprins și comentat poetul și prozatorul Emilian Marcu: „Fiecare om din prozele lui Emanoil Rei e, în parte, un univers, și toți la un loc formează o lume, care este prezentată în realitatea ei, la limita dintre concret și ficțiune”.